

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Ing. Evou Poláčkovou jako samosoudkyní ve věci

žalobkyně:

██████████, narozená dne ██████████
bytem ██████████,
zastoupené advokátem JUDr. Ladislavem Labanczem
sídlem Ostrovského 253/3, 150 00 Praha 5

proti

žalovanému:

PROFI CREDIT Czech, a.s., IČO 61860069
sídlem Klimentská 1216/46, 110 00 Praha 1,
zastoupený advokátem JUDr. Ervínem Perthenem
sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové

o zrušení rozhodčího nálezu s návrhem na odklad vykonatelnosti,

takto:

- I. Návrh, aby byl zrušen rozhodčí nález rozhodce Mgr. Radka Lubiny ze dne 11. 7. 2017 pod č. j. ██████████ arch. č. ██████████, se zamítá.
- II. Žalobkyně je povinna nahradit žalovanému náklady řízení ve výši 11.673,67 Kč k rukám JUDr. Ervína Perthena, advokáta se sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové, a to do tří dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.
- III. Žalobkyně je povinna zaplatit České republice – Krajskému soudu v Hradci Králové náklady řízení ve výši 4.470 Kč a to do tří dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou původně Okresnímu soudu v Pardubicích dne 18. 10. 2017 a postoupenou zdejšímu soudu dne 29. 1. 2018 se žalobkyně domáhá proti žalovanému zrušení rozhodčího nálezu označeného ve výroku I. tohoto rozsudku. Žaloba na zrušení rozhodčího nálezu je odůvodněna mimo jiné tím, že smlouva o úvěru uzavřená mezi účastníky je neplatná, k neplatné smlouvě o úvěru nemůže být platně uzavřena rozhodčí smlouva. Rozhodce tak neměl pravomoc spor rozhodnout, spor ze spotřebitelské smlouvy rozhodoval rozhodce v rozporu s právními předpisy stanovenými na ochranu spotřebitele nebo ve zjevném rozporu s dobrými mravy nebo veřejným pořádkem. Žalobkyně dále namítla a sporovala pravost všech svých podpisů, které jsou na listinách, jež byly předloženy rozhodci žalovaným v rozhodčím řízení, a to smlouva o revolvingovém úvěru, rozhodčí smlouva, smluvní ujednání ke smlouvě o revolvingovém úvěru. Žalobkyně dále namítla i způsob volby rozhodce, který je zvolen žalovaným jako poskytovatelem úvěru, protože rozhodce určuje poskytovatel úvěru ve smlouvě, která je připravena předem s tím, že v rámci procesu kontraktace si těžko mohla žalobkyně vymoci, aby ujednání o rozhodčí smlouvě bylo ze smlouvy vyloučeno. Dalším důvodem pro zrušení rozhodčího nálezu je dle žalobkyně vytvoření takových hospodářských vztahů, které zakládají institucionální podjatost rozhodce. Žalovaný sjednává identické rozhodčí smlouvy ve většině svých obdobných smluv, přičemž tyto jsou sjednávány ve prospěch rozhodce Mgr. Radka Lubiny. Rozhodci jsou za svou činnost odměňováni podle množství sporů a jejich odměňování je na rozhodčí činnosti závislé, přičemž tuto úvahu lze vést ve vztahu k celé rozhodčí společnosti tvořící jeden funkční celek.
2. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě tuto navrhl zamítnout, odkázal na aktuální znění zákona o rozhodčím řízení. Žalovaný dále uvedl, že předmětem řízení o zrušení rozhodčího nálezu není provádět meritorní přezkum rozhodčího nálezu. Dále uvedl, že pokud jde o určení rozhodce, odkázal na aktuální judikaturu Nejvyššího soudu, Ústavního soudu ČR. V mnoha případech byly posuzovány rozhodčí doložky, které žalovaný ve smluvní dokumentaci používá, a nebyly shledány neplatnými. Žalovaný poukázal na konkrétní usnesení Ústavního soudu ČR, která považují rozhodčí doložky žalovaného s konkrétním výčtem rozhodců za platné, a která považují rozhodčí doložky žalovaného za nikoliv v rozporu s právem na ochranu spotřebitele. Rozhodčí smlouva obsahuje 13 konkrétně vyjmenovaných rozhodců ad hoc, na kterých se účastníci dohodli, jde o dvoustrannou dohodu. Seznam rozhodců je tak jasně a dopředu dán, je neměnný, stálý a uzavřený. Sama žalobkyně byla vyzvána v rámci předžalobní upomínky k výběru rozhodce. Pokud jde o žalobkyni uváděnou podjatost rozhodce a jeho ekonomickou závislost na žalovaném, k tomuto odkazuje žalovaný na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 1. 2018 sp. zn. 20 Cdo 4022/2017. Žalovaný dále poukázal i na rozhodnutí Ústavního soudu ČR sp. zn. I. ÚS 625/03, platí, že „základním principem výkladu smluv je priorita výkladu, která nezakládá neplatnost smlouvy, před takovým výkladem, který neplatnost smlouvy zakládá, jsou-li možné oba výklady“. Obdobně i § 574 obč. zákoníku, který stanoví: „na právní jednání je třeba spíše hledět jako na platné než jako na neplatné“. Žalovaný dále zdůraznil, že platnost smlouvy o úvěru nemá vliv na platnost rozhodčí smlouvy, která je samostatná. Pokud jde o tvrzení žalobkyně, že nebylo prokázáno, zda všechny dokumenty podepsala žalobkyně, k tomuto žalovaný uvedl, že pokud žalobkyně stále sporuje svůj podpis na rozhodčí smlouvě, navrhl soudu zadat znalecký posudek z oboru písmoznalectví s tím, že to ostatně již učinil rozhodce v rámci rozhodčího řízení, nicméně vzhledem k přístupu žalobkyně nebyl posudek vyhotoven. Žalovaný navrhl žalobu v celém rozsahu zamítnout.
3. Dle ust. § 32 odst. 1 zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů (dále jen „zákon“) v platném znění, návrh na zrušení rozhodčího nálezu soudem musí být podán do 3 měsíců od doručení rozhodčího nálezu té straně, která se zrušení rozhodčího nálezu domáhá, nestanoví-li tento zákon jinak.
4. Dle ust. § 31 zákona soud na návrh kterékoliv strany zruší rozhodčí nále, jestliže a) byl vydán ve věci, o níž nelze uzavřít platnou rozhodčí smlouvu, b) rozhodčí smlouva je z jiných důvodů

neplatná, nebo byla zrušena anebo se na dohodnutou věc nevztahuje, c) ve věci se zúčastnil rozhodce, který nebyl ani podle rozhodčí smlouvy, ani jinak povolán k rozhodování, nebo neměl způsobilost být rozhodcem, d) rozhodčí nález nebyl usnesen většinou rozhodců, e) straně nebyla poskytnuta možnost věc před rozhodci projednat, f) rozhodčí nález odsuzuje stranu k plnění, které nebylo oprávněným žádáno, nebo k plnění podle tuzemského práva nemožnému či nedovolenému, g) se zjistí, že jsou dány důvody, pro které lze v občanském soudním řízení žádat o obnovu řízení.

5. Z rozhodčího spisu sp. zn. [REDAKCE] rozhodce Mgr. Radka Lubiny soud zjistil, že žalobkyně jako úvěřovaný uzavřela se žalovaným jako úvěřujícím smlouvu o revolvingovém úvěru dne 6. 12. 2014, dále že účastníci uzavřeli dne 6. 12. 2014 rozhodčí smlouvu, dne 11. 7. 2017 byl vydán a dne 20. 7. 2017 žalobkyni doručen rozhodčí nález, ve kterém bylo žalobkyni uloženo zaplatit žalovanému částku 77.326 Kč s příslušenstvím, smluvní pokutu, náklady řízení, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodčího nálezu. Z rozhodčí smlouvy bylo mimo jiné zjištěno, že si strany sjednaly rozhodce pro rozhodčí řízení, a to konkrétních 13 osob, jednoznačně v rozhodčí smlouvě specifikovaných. V rozhodčí smlouvě si strany sjednaly i možnost přezkumu rozhodčího nálezu v rámci přezkumného řízení. Ze spisu rozhodce bylo zjištěno, že žalobkyně nevyužila možnost přezkumného řízení. Z rozhodčí smlouvy bylo dále zjištěno, že pokud žalovaný bude podávat rozhodčí žalobu pouze proti jedinému žalovanému (žalobkyni), je povinen před podáním žaloby zaslat žalovanému (žalobkyni) písemnou výzvu, aby tento vybral rozhodce, u kterého má být rozhodčí řízení vedeno (tato výzva může být zaslána i v rámci předžalobní výzvy k dobrovolnému plnění dluhu). Žalovaný (žalobkyně) je oprávněn tohoto rozhodce vybrat pouze ze sjednaného seznamu rozhodců uvedeného v bodě 3.3. Z předžalobní výzvy žalovaného ze dne 4. 5. 2016 bylo zjištěno, že v této mimo jiné byla žalobkyně vyzvána, aby si ze seznamu rozhodců uvedených v rozhodčí smlouvě zvolila rozhodce, u kterého má být rozhodčí řízení o nárocích žalovaného proti žalobkyni vedeno. Z rozhodčího spisu bylo dále zjištěno, že v rámci rozhodčího řízení došlo k ustanovení znalce [REDAKCE] k jeho ustanovení v rozhodčím řízení znalcem za účelem posouzení pravosti podpisů žalované (žalobkyně) na listinách „Rozhodčí smlouva, Návrh na uzavření smlouvy o revolvingovém úvěr/smlouva o revolvingovém úvěru, Smluvní ujednání smlouvy o revolvingovém úvěru Profi Credit Czech a. s. – [REDAKCE]“. Dále bylo zjištěno, že ustanovení znalce [REDAKCE] bylo zrušeno s tím, že žalovaná (žalobkyně) neposkytla znalci nezbytnou součinnost, když znalec rozhodci sdělil, že nemůže žalovanou (žalobkyni) zkontaktovat, a to ani prostřednictvím jejího právního zástupce.

Ze znaleckého posudku znalce [REDAKCE] ze dne 30. 11. 2020 bylo zjištěno, že sporné podpisy žalobkyně na 5. straně rozhodčí smlouvy ze dne 6. 12. 2014, na 4. straně návrhu na uzavření smlouvy o revolvingovém úvěru/smlouvě o revolvingovém úvěru ze dne 6. 12. 2014, na 4. straně smluvního ujednání smlouvy o revolvingovém úvěru Profi Credit Czech a. s. – [REDAKCE] ze dne 6. 12. 2014, jsou s vysokou pravděpodobností pravé podpisy žalobkyně [REDAKCE]. Ze znaleckého posudku bylo dále zjištěno, že pro rozhodnutí je důležité, že sporné podpisy v porovnání se srovnávacím materiálem obsahují více i méně nápadné shodné znaky podpořené kvalitním psacím tahem, což je nález, který se mnohem častěji vyskytuje v podpisech pravých, než v padělcích. Zjištěné skutečnosti tedy dovolují pro všechny tři sporné podpisy stanovit kladný závěr zkoumání v rovině vysoké pravděpodobnosti. Alternativní vysvětlení nálezu, tj. že se jiné osobě podařilo takto kvalitně napodobit podpisy žalobkyně, považuje znalec za vysoce nepravděpodobné. Dále ze znaleckého posudku bylo zjištěno, že k dalšímu upřesnění závěru by mohlo vést doplnění srovnávacího materiálu o podpisy žalobkyně z předmětné doby, o jejichž předložení žalobkyni znalec neúspěšně žádal. Již nyní, i s omezeným rozsahem srovnávacího materiálu, nález silně podporuje tvrzení, že sporné podpisy jsou pravé.

Z ostatních provedených důkazů nezjistil soud skutečnosti podstatné pro samotné rozhodnutí ve věci, kdy tyto ilustrovaly vztahy mezi účastníky, příp. šlo o lékařské zprávy o zdravotním stavu žalobkyně. Soud dále zamítl návrh na provedení důkazu výslechem znalce, kdy tento důkaz

navrhovala žalobkyně s tím, že výsledek znalece by měl přispět k objasnění okolností, z jakého důvodu si znalec neobstaral srovnávací materiál od žalobkyně. K tomuto návrhu se vyjádřil žalovaný s tím, že jej považuje za nadbytečný a neekonomický i s ohledem na pasivitu žalobkyně při spolupráci se znalcem, a to jak v řízení před soudem, tak i v rámci rozhodčího řízení. K tomuto uvedl zástupce žalobkyně, že pasivita žalobkyně je dána jejím zdravotním stavem. Soud návrh na provedení důkazu výsledkem znalece zamítl, kdy jej považoval za nadbytečný s ohledem na závěr znaleckého zkoumání, samotných závěrů znalce ohledně pravosti podpisů žalobkyně, kdy i přestože bez součinnosti žalobkyně vyhotovil znalecký posudek, v jeho závěrech je jasné uvedeno, že se jedná o jeho závěr s vysokou pravděpodobností pravosti podpisů žalobkyně.

6. V projednávané věci se soud nejprve zabýval otázkou, zda návrh na zrušení rozhodčího nálezu byl podán v zákonem stanovené lhůtě, tedy ve lhůtě 3 měsíců od doručení rozhodčího nálezu žalobkyni, tedy jako účastníku rozhodčího řízení. Jak vyplynulo z tvrzení a listinných důkazů, rozhodčí nález byl žalobkyni, jako tomu komu byl rozhodčí nález určen, doručen dne 20. 7. 2017. Žaloba na zrušení rozhodčího nálezu byla podána dne 18. 10. 2017. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že návrh na zrušení rozhodčího nálezu byl podán v zákonem stanovené lhůtě.
7. Soud se dále zabýval důvody uváděnými žalobkyní pro zrušení rozhodčího nálezu. Žalobkyně namítala, že smlouvu o úvěru, rozhodčí smlouvu i smluvní ujednání nepodepsala, dále že smlouva o úvěru uzavřená mezi účastníky je v rozporu s dobrými mravy, je neplatná a s ohledem na tuto skutečnost je neplatná i smlouva rozhodčí, dále že rozhodce je osobou finančně závislou na žalovaném a dále namítala nepravomoc rozhodce s ohledem na absolutně neplatnou rozhodčí smlouvu a také, že rozhodce rozhodoval spor ze spotřebitelské smlouvy v rozporu s právními předpisy stanovenými na ochranu spotřebitele nebo ve zjevném rozporu s dobrými mravy nebo veřejným pořádkem.
8. Soud věc posuzoval v souladu se zákonem, resp. jeho zněním účinným ke dni podání žaloby, resp. ke dni rozhodnutí, a to s odkazem na novelu č. 258/2016 Sb. zákona, která je účinná ke dni 1. 12. 2016, a její přechodná ustanovení, která neřeší problematiku užití novelizovaného znění na řízení o zrušení rozhodčích nálezů, proto soud musel aplikovat znění zákona v novelizovaném znění zákona (v tomto soud odkazuje např. na rozhodnutí Nejvyššího soudu 33 Cdo 2713/2012, který se tímto zabýval v případě jedné z předchozích novel zákona – zák. č. 19/2012 Sb.). Soud dále odkazuje (viz rozsudek Nejvyššího soudu 33 Cdo 838/2014) na obecnou zásadu procesního práva, podle níž při změnách právních předpisů procesněprávní povahy platí zásada, že nové procesní právo (jeho změny) platí ode dne nabytí účinnosti nové právní úpravy i pro řízení zahájená přede dnem nabytí její účinnosti s tím, že právní účinky úkonů, které v řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti nové právní úpravy, zůstávají zachovány, v případě procesních vztahů platí nové právo i ve věcech před jeho účinností zahájených, ale dosud neskončených (o to spíše na řízení zahájená po účinnosti nové právní úpravy, jako v řízení u zdejšího soudu) s upozorněním na skutečnost, že tato zásada může být prolomena, neboť rozhodující jsou vždy konkrétní přechodná ustanovení v nových procesních předpisech, která mohou stanovit, že řízení započatá přede dnem účinnosti nového předpisu se dokončí podle dosavadních předpisů. V přechodných ustanoveních zák. č. 258/2016 Sb. je uvedeno, že platnost rozhodčí smlouvy se posuzuje dle zákona ve znění účinném v době uzavření rozhodčí smlouvy, dále že na rozhodčí řízení zahájená na základě rozhodčích smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se projednají a rozhodnou podle dosavadních právních předpisů. V přechodných ustanoveních zák. č. 19/2012 Sb. je uvedeno, že platnost rozhodčí smlouvy se posuzuje dle zákona ve znění účinném v době uzavření rozhodčí smlouvy, dále že na rozhodčí řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, včetně řízení v případě sporů ze spotřebitelských smluv, se dokončí podle dosavadních předpisů. Tedy stejně jako v případě zákona č. 19/2012 Sb., kdy přechodná ustanovení neřešila problematiku užití novelizovaného znění na řízení o zrušení rozhodčích nálezů, tak i zákon č. 258/2016 Sb. tuto problematiku (užití novelizovaného znění zákona na řízení o zrušení rozhodčích nálezů) neřešil, vycházel soud ze znění účinného ke dni

podání žaloby, resp. ke dni rozhodnutí ve věci (viz i rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 33 Cdo 2767/2020 ze dne 30. 3. 2021). Soud musel vycházet a vychází ze znění zákona o rozhodčím řízení účinného ke dni podání žaloby, není tak na soudu meritorně přezkoumávat vydaný rozhodčí nález, stejně tak i posuzovat platnost smlouvy o úvěru uzavřené mezi účastníky a její soulad s dobrými mravy, nýbrž soud se zabývá námitkami žalobkyně ovšem nikoliv nad rámec zákona o rozhodčím řízení účinného v době podání žaloby, a to s odkazem na shora citované ust. § 31 zákona. Pokud jde o námitku žalobkyně, že podpisy na rozhodčí smlouvě a dalších listinách nejsou jejími pravými podpisy, pak tato nebyla prokázána, resp. byla vyvrácena provedeným znaleckým posudkem. Řízení o zrušení rozhodčího nálezu není řízením o meritorním přezkumu tohoto, k tomu slouží přezkumné řízení, kdy tato možnost nebyla žalobkyní dle rozhodčího spisu využita. Soud neshledal rozhodčí smlouvu uzavřenou mezi účastníky jako neplatnou, soud odkazuje na judikaturu Nejvyššího soudu sp. zn. 20 Cdo 4022/2017, 20 Cdo 5642/2017. V rozhodčí smlouvě sjednaný způsob výběru rozhodců je platný, výčet rozhodců je stálý a neměnný, rozhodci jsou jednoznačně a jmenovitě určeni, jde tak o platný právní úkon, dostatečně transparentní. Stejně tak, pokud jde o žalobcem namítanou ekonomickou závislost rozhodce na žalovaném, odkazuje soud na výše citovaná rozhodnutí Nejvyššího soudu. Vztah ekonomické závislosti nelze spatřovat jen v tom, že rozhodci vzhledem ke každé jím vyřízené věci vzniká nárok na odměnu. K vyloučení rozhodce z projednání a rozhodnutí věci může pak dojít teprve tehdy, když je evidentní, že jeho vztah k dané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům, dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebude schopen nezávisle a nestranně rozhodovat (pokud by řízením či jeho výsledkem mohl být dotčen rozhodce na svých právech). Soudu tak nebylo, než žalobu v celém rozsahu zamítnout.

9. Vzhledem k tomu, že žalovaný měl v řízení úspěch, má dle § 142 odst. 1 o.s.ř. proti žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému vznikly náklady řízení, a to za 3 úkony právní služby po 1.500 Kč, dále 3 režijní paušály po 300 Kč, cestovné na trase [redacted] - Pardubice a zpět osobním vozem Škoda [redacted] reg. zn. [redacted] k jednání dne 25. 6. 2020 ve výši 338,79 Kč, dále cestovné na trase [redacted] - Pardubice a zpět osobním vozem Ford [redacted] reg. zn. [redacted] ve výši 153,09 Kč (účtována 1/2 z celkové částky 306,18 Kč z důvodu konání více jednání u téhož soudu, a to k jednání dne 6. 5. 2021), náhrada za zmeškaný čas na cestě, a to za 3 započaté půlhodiny k prvnímu jednání dne 25. 6. 2020 ve výši 300 Kč, dále ve výši 150 Kč k druhému jednání dne 6. 5. 2021 (účtována 1/2 z celkové částky 300 Kč z důvodu konání více jednání u téhož soudu), DPH ve výši 1.331,79 Kč, záloha za zaplacený znalecký posudek ve výši 4.000 Kč.
10. Vzhledem k tomu, že za znalecký posudek bylo znalci přiznáno znalečné v celkové výši 8.470 Kč, je žalobkyně povinna státu po odečtení žalovaným zaplacené zálohy uhradit dle § 148 odst. 1 o.s.ř. náhradu nákladů řízení ve výroku III. tohoto rozsudku specifikovanou.
11. Lhůty k plnění byly stanoveny v souladu s § 160 odst. 1 věta před středníkem o.s.ř., když soud neshledal důvody pro stanovení delších lhůt.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím podepsaného soudu.

Pardubice 6. května 2021

Mgr. Ing. Eva Poláčková v. r.
předsedkyně senátu